

Datu valsts inspekcija

Blaumaņa iela 11/13-15, Rīga, LV-1011, tālr. 67223131, fakss 67223556, e-pasts info@dvi.gov.lv, www.dvi.gov.lv

Lietā Nr.L-2-4.3/4718

Lēmums

Rīgā,
2020.gada 21.janvārī

Nr.2-2.2/2

Par lietvedības izbeigšanu

1. Institūcija (amatpersona), kas pieņem lēmumu: Datu valsts inspekcijas (turpmāk – DVI) Uzraudzības nodaļas vadītāja Marina Skutele (turpmāk – Amatpersona) saskaņā ar DVI 2018.gada 28.novembra rīkojumu Nr.1-2.1/120 „Par administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanu”, Vispārīgās datu aizsardzības regulas¹ (turpmāk – VДАР) 57.panta 1.punktu “i” apakšpunktu, Fizisko personu datu apstrādes likuma (turpmāk – FPDAL) 5.panta pirmās daļas 2.punktu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 236.¹⁰ pantu, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālu par SIA "SAIMNIECĪBA 24", reģistrācijas 44103056719 (turpmāk – SIA) saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 204.⁷ panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

2. Amatpersona konstatē, ka DVI 2019.gada 26.septembrī saņēma Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valmieras iecirkņa (turpmāk – Policija) 2019.gada 19.septembra vēstuli Nr.20/17/1-1182864 (*Inspekcijā reģistrēta ar Nr.2-4.3/1584-S*), ar kuru Policija pārsūtījusi DVI administratīvā pārkāpuma lietas materiālus (turpmāk – Lietas materiāli), kas uzsākta 2019.gada 20.jūnijā par SIA valdes locekļa [...] rīcību, izvietojot uz daudzdzīvokļu mājas Nr. [...], kāpņutelpas durvīm paziņojumu, kas satur minētās daudzdzīvokļu mājas dzīvokļa īpašnieku personas datus – informāciju par dzīvokļa numuru, konkrētā dzīvokļa īpašnieka parādsaistībām un apmēru (turpmāk – Paziņojums).

No Lietas materiāliem Amatpersona konstatē, ka 2019.gada 16.maijā un 2019.gada 2.jūnijā Policijā ar iesniegumiem (turpmāk abi kopā – Iesniegums) vērsās [...] pilnvarotais pārstāvis [...]. Amatpersona konstatē, ka no Iesniegumā un pielikumā esošās informācijas izriet, ka 2019.gada 17.maijā SIA pārstāvis [...] uz daudzdzīvokļu mājas Nr. [...] (turpmāk – Māja), kāpņu telpas ārdurvīm izlīmēja Paziņojumu.

Amatpersona konstatē, ka Lietas materiālos atrodas 2019.gada 15.augusta Mājas iedzīvotājas [...] paskaidrojums, kurā persona norāda, ka maija mēnesī, precīzi nenoskaidrotā datumā, atrodoties savā dzīvesvietā redzēja, kā SIA pārstāvis [...] atrodas pie Mājas ieejas. Pēc [...] aiziešanas [...] konstatēja, ka pie Mājas kāpņutelpas ārdurvīm ir izlīmēts Paziņojums.

Amatpersona konstatē, ka Lietas materiālos atrodas SIA sagatavotais Paziņojums par Mājas parādniekiem. Paziņojums sagatavotas uz SIA veidlapas, ietverot SIA rekvizītus, norādot

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016.gada 27.aprīļa Regulas Nr.2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula)

SIA rīcību, ja parāds netiks samaksāts, kā arī dokumenta paraksta zonā norādīts SIA nosaukums un tālruna numurs.

Amatpersona konstatē, ka Lietas materiālos atrodas SIA 2019.gada 24.jūlija skaidrojums DVI (turpmāk – Paskaidrojums) par Paziņojuma izvietošanu Mājā. Paskaidrojumā SIA norāda, ka Mājai tika pārtraukta ūdens apgāde sakarā ar Mājas parādu pret pakalpojumu sniedzēju. Pēc ūdens apgādes pārtraukuma SIA saņēma Mājas iedzīvotāju zvanus ar jautājumiem par radušos situāciju un esošajiem parādniekiem. No SIA Paskaidrojuma izriet, ka SIA ieskatā, daudzdzīvokļu dzīvojamo māju tiesības uz pamatpakalpojumu – ūdensapgādi – ir vismaz tikpat būtiska kā tiesība uz personas datu aizsardzību. Tāpat nav noslēpums, ka tieši iedzīvotāju informēšana par pārējo mājas iedzīvotāju parādiem nereti ir efektīvs līdzeklis mājas parādu sloga samazināšanai. SIA pieļauj, ka informācijas par iedzīvotāju parādiem publiskošanas veids – paziņojumu izlikšana kāpņu telpās – varbūt nebija piemērotākais instruments iedzīvotāju informēšanai; konkrētajā situācijā, iespējams, vajadzēja paziņojumus iemest katra dzīvokļa īpašnieka pastkastē.

LAPK 204.⁷panta pirmā daļa paredz atbildību par nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas datiem, tas ir, par jebkurām nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas datiem, ieskaitot datu vākšanu, reģistrēšanu, ievadīšanu, glabāšanu, izmantošanu, nodošanu, pārraidīšanu, izpaušanu, bloķēšanu vai dzēšanu.

VDAR 83.panta 5.punkta “a” apakšpunkts paredz atbildību par apstrādes pamatprincipu, tostarp nosacījumi par piekrišanu, ievērojot VDAR 5., 6., 7. un 9. pantu pārkāpumiem. Ar VDAR spēkā stāšanos² VDAR piemēro tieši.

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 9.panta pirmajā daļā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Tiesisko regulējumu fizisko personu datu apstrādei noteic VDAR un FPDAL.

VDAR aizsargā fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības un jo īpaši to tiesības uz personas datu aizsardzību.³

VDAR 2.panta 1.punkts nosaka, ka VDAR piemēro personas datu apstrādei, kas pilnībā vai daļēji veikta ar automatizētiem līdzekļiem, un tādu personas datu apstrādei, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, ja apstrādi neveic ar automatizētiem līdzekļiem. Personas datu apstrāde ar automatizētiem līdzekļiem ietver datu apstrādi informācijas sistēmās, kur ir iespējams atlasīt personu pēc konkrētiem identifikatoriem. Savukārt personas datu kartotēka ir jebkurš sakārtots personas datu kopums, kurā šie dati ir pieejami saskaņā ar īpašiem kritērijiem – centralizētiem, decentralizētiem vai izkliedētiem, pamatojoties uz funkcionālu vai ģeogrāfisku motivāciju.

Saskaņā ar VDAR 4.panta 1.apakšpunktu “personas dati” ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu (“datu subjekts”)⁴. No minētā izriet, ka informācija par Nekustamā īpašuma adresi, dzīvokļa numuru, parādsaistībām un to apmēru, kas izveidojies konkrētajam dzīvoklim, pats par sevi netiek uzskatīts par personas datiem, ja vien minētā informācija netiek savienota ar identifikatoru, kas ļauj veikt personu identifikāciju. Amatpersona secina, ka Lietas materiālos izskatāmajā gadījumā fizisko personu identifikācija ir

² 2018.gada 25.maijs

³ VDAR 1.panta 2.punkts

⁴ identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem.

iespējama un to var veikt, piemēram, Lietā izskatāmajā gadījumā, izmantojot publiski pieejamo informāciju (zemesgrāmatas datus), jebkurš var noskaidrot (identificēt) Nekustamā īpašuma jebkura dzīvokļa īpašuma īpašnieku, līdz ar to informācija, kas ir attiecināma uz (saistāma ar) konkrēto personu, tajā skaitā šīs personas parādsaistības, ir uzskatāma par personas datiem.

VDAR 4.panta 2.punkts noteic, ka personas datu apstrāde ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem. Piemēram, personas datu vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darīt tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana. Līdz ar to, Paziņojumā minētās informācijas izvietošana publiski pieejamā vietā, tādējādi, darot personas datus pieejamus neierobežotam cilvēku skaitam, uzskatāma par personas datu apstrādi VDAR izpratnē.

Saskaņā ar VDAR 4.panta 7.punktu, par personas datu apstrādes atbildību VDAR ir atbildīgs pārzinis – fiziskā vai juridiskā persona, valsts vai pašvaldību institūcija, kura nosaka personas datu apstrādes mērķus un apstrādes līdzekļus.⁵ Konkrētajā gadījumā pārzinis ir SIA.

VDAR 6.panta 1.punkts noteic, ka apstrāde ir likumīga tikai tādā apmērā un tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no 6.panta 1.punktā minētajiem pamatojumiem. VDAR ir noteikti seši vispārīgi tiesiskie pamati: piekrišana, līguma izpilde, juridisks pienākums, sabiedrības intereses, vitālo interešu aizsardzība un leģitīmo interešu ievērošana. Papildus tiesiskā pamata nodrošināšanai, veicot personas datu apstrādi, ir jāievēro arī VDAR 5.pants, saskaņā ar kuru personas dati ir jāapstrādā likumīgā un pārredzamā veidā, nodrošinot godprātību pret tām personām, kuru personas datus apstrādā. Līdz ar to, pastāvot kādam no minētajos pantos minētajiem pamatiem, personas datu apstrāde tiek atzīta par tiesisku.

Papildus norādāms, ka atbilstoši VDAR 24.panta 1. un 2.punktam, ņemot vērā apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes riskus attiecībā uz fizisku personu tiesībām un brīvībām, pārzinim jāīsteno atbilstoši tehniskie un organizatoriskie pasākumi, lai nodrošinātu un spētu uzskatāmi pierādīt, ka apstrāde notiek saskaņā ar Regulu. Tādējādi saprotams, ka pārzinis nodrošina tehniskos un organizatoriskos līdzekļus, lai datu apstrāde būtu droša.

Tādējādi, lai atzītu, ka SIA ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts VDAR 83.panta 5.punkta “a” apakšpunktā (LAPK 204.⁷ panta pirmajā daļā), ir nepieciešams konstatēt, ka SIA veica Mājas iedzīvotāju personas datu apstrādi – publicēšanu, neievērojot (pārkāpjot) VDAR (FPDAL) nosacījumus.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta ceturtajā daļā ir teikts, ka pārvaldnieka pienākums ir savlaicīgi informēt dzīvojamās mājas īpašniekus par atsevišķa dzīvojamās mājas īpašnieka darbību vai bezdarbību (tajā skaitā uz pārvaldīšanas uzdevuma pamata iegūto saistību neizpildi), kas skar vai var skart citu dzīvojamās mājas īpašnieku intereses, kā arī sniegt nepārprotamu un pilnīgu informāciju par šiem jautājumiem pēc atsevišķa dzīvojamās mājas īpašnieka pieprasījuma.

Amatpersona norāda, ka SIA jārikojas sabiedrības (dzīvokļu īpašnieku) interesēs (t.sk. finansiālās intereses), ievērojot tai normatīvajos aktos noteiktos pienākumus. Šādā gadījumā SIA veiktajai personas datu apstrādei (datu izpaušana trešajām personām – dzīvokļu īpašniekiem) tiesiskais pamats atrodams VDAR 6.panta 1.punkta “c” un “f” apakšpunktos.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.908 “Mājas lietas vešanas un aktualizēšanas noteikumi” 16.punktu mājas lietā iekļauj dokumentu oriģinālus vai noteiktā kārtībā apliecinātus dokumentu oriģinālu atvasinājumus (norakstus, apliecinātas kopijas, dublikātus, izrakstus), izņemot šajos noteikumos minētos gadījumus, kad pieļaujams ievietot dokumentu kopijas. Saskaņā ar šo noteikumu 22.2.apakšpunktu mājas lietas otrajā sadaļā iekļauj ziņas par dzīvojamās mājas īpašnieku: datus par dzīvokļu īpašniekiem ieraksta dzīvokļu īpašnieku

⁵ VDAR 4.panta 7.apakšpunkts

sarakstā, kura atsevišķās iedaļās norāda attiecīgā dzīvokļa numuru un tā īpašnieku (fiziskām personām – vārds, uzvārds, personas kods, juridiskām personām – nosaukums un reģistrācijas numurs), savukārt saskaņā ar 26.punktu mājas lietā var iekļaut citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai nozīmīgu informāciju. Šo noteikumu 27.punkts paredz dzīvojamās mājas īpašniekam tiesības iepazīties ar mājas lietu.

Tādējādi secināms, ka jebkurš mājas īpašuma dzīvokļa īpašuma īpašnieks, iepazīstoties ar mājas lietu, ir tiesīgs piekļūt arī mājas lietā esošajiem personas datiem, tajā skaitā informācijai par parādsaistībām.

Papildus Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants nosaka, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā. Saskaņā ar minētā likuma 16.panta pirmo daļu dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu. Ievērojot minēto norādams, ka dažāda veida ar mājas pārvaldīšanu saistītos jautājumus ir iespēja apspriest arī daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku (vai to pilnvaroto personu) kopsapulcē un šajā gadījumā nav konstatējams VDAR pārkāpums.

Ievērojot minēto, Amatpersona secina, ka SIA veiktā Mājas iedzīvotāju personas datu apstrāde ir saistīta ar mērķi informēt Mājas iedzīvotājus par Mājas iedzīvotāju parādiem. Pamatojoties uz minēto, Amatpersona secina, ka SIA datu apstrādes mērķi – informēt Mājas iedzīvotājus par Mājas iedzīvotāju parādiem, bija iespējams sasniegt, neizvietojot SIA Paziņojumu brīvi pieejamā vietā. SIA rīcībā (publiskā telpā izvietojot informāciju, kas satur personas datus) ir saskatāms personas datu apstrādes pārkāpums, proti, nav saskatāms informācijas, kas satur personas datus (Mājas dzīvokļu īpašumu īpašniekus), publiskošanas (nodošanas trešajām personām) tiesiskais pamats, proti, Amatpersona nekonstatē, ka SIA veiktajā personas datu apstrādē pastāvēja VDAR 6.pantā noteiktais tiesiskais pamats un 5.pantam atbilstošs mērķis šādai datu apstrādei. Pamatojoties uz minēto, secināms, ka SIA ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru ir paredzēta atbildība LAPK 204.⁷panta pirmajā daļā.

Saskaņā ar VDAR 83.panta 2.punktu, lemjot par to, vai piemērot administratīvo naudas sodu, un pieņemot lēmumu par administratīvā naudas soda apmēru, katrā konkrētā gadījumā pienācīgi ņem vērā šādus elementus: a) pārkāpuma būtību, smagumu un ilgumu, ņemot vērā attiecīgo datu apstrādes veidu, apmēru vai nolūku, kā arī ietekmēto datu subjektu skaitu un tiem nodarītā kaitējuma apmēru; b) to, vai pārkāpums izdarīts tīši vai neuzmanības dēļ; c) jebkādu pārziņa vai apstrādātāja rīcību, lai mazinātu kaitējumu, kas nodarīts datu subjektiem; d) pārziņa vai apstrādātāja atbildības līmeni, ņemot vērā tehniskos un organizatoriskos pasākumus, ko tie īsteno saskaņā ar 25. un 32. pantu; e) jebkādas attiecīgus pārziņa vai apstrādātāja iepriekšējus pārkāpumus; f) sadarbības pakāpi ar uzraudzības iestādi, lai atlīdzinātu pārkāpumu un mazinātu tā iespējamās nelabvēlīgās sekas; g) to, kādu kategoriju personas datus ietekmējis pārkāpums; h) veidu, kādā par pārkāpumu uzzināja uzraudzības iestāde, jo īpaši to, vai pārzinis vai apstrādātājs ir ziņojis par pārkāpumu, un šādā gadījumā – kādā apjomā; i) ja 58.panta 2.punktā minētie pasākumi iepriekš par šo pašu priekšmetu jau ir tikuši vērsti pret attiecīgo pārzini vai apstrādātāju, kā minētie pasākumi ir tikuši pildīti; j) apstiprināto rīcības kodeksu ievērošanu saskaņā ar 40.pantu vai apstiprināto sertifikācijas mehānismu ievērošanu saskaņā ar 42.pantu; un k) jebkādu citu pastiprinošu vai mīkstināšu apstākļi, kas piemērojams lietas apstākļiem, piemēram, no pārkāpuma tieši vai netieši gūti finansiālie labumi vai novērsti zaudējumi.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 21.pants nosaka, ka gadījumā, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsāktu lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

“Lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, papildus obligāto priekšnosacījumu konstatēšanai ir jāizvērtē LAPK 32.panta otrajā daļā minētie apstākļi: pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi un jāizdara lietderības apsvērumi saskaņā ar LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, proti, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Proti, iestādei un tiesai ar LAPK 21.pantu ir piešķirta rīcības brīvība izvērtēt, vai LAPK 32.pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.”⁶

Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu.⁷

Izvērtējot soda piemērošanas lietderību un ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, ka arī pārkāpuma raksturu un būtību, ietekmēto datu subjektu skaitu un pārziņa sadarbību ar uzraudzības iestādi, Amatpersonas ieskatā konkrēto pārkāpumu iespējams atzīt par maznozīmīgu, atbrīvojot SIA no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, izbeidzot administratīvā pārkāpuma lietvedību.

VDAR 79.pants nosaka, ka, neskarot pieejamos administratīvos vai ārpus tiesību aizsardzības līdzekļus, tai skaitā tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, ievērojot 77.pantu, ikvienam datu subjektam ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja viņš uzskata, ka viņa tiesības saskaņā ar šo regulu ir pārkāptas, tādās viņa personas datu apstrādes rezultātā, kura neatbilst šai regulai. Prasību pret pārzini vai apstrādātāju ceļ tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta. Alternatīvi šādu prasību var celt tās dalībvalsts tiesās, kur atrodas datu subjekta pastāvīgā dzīvesvieta, izņemot, ja pārzinis vai apstrādātājs ir dalībvalsts publiska iestāde, kas rīkojas, pildot savas publiskās pilnvaras. Savukārt VDAR 82.panta pirmā daļa nosaka, ka jebkurai personai, kurai VDAR pārkāpuma rezultātā ir nodarīts materiāls vai nemateriāls kaitējums, ir tiesības no pārziņa vai apstrādātāja saņemt kompensāciju par tai nodarīto kaitējumu. Šī paša panta otrā daļa nosaka, ka jebkurš apstrādē iesaistītais pārzinis ir atbildīgs par kaitējumu, kas nodarīts ar apstrādi, kura pārkāpj šo regulu. Apstrādātājs ir atbildīgs par kaitējumu, kas nodarīts ar apstrādi, tikai tad, ja tas nav izpildījis šajā regulā paredzētos pienākumus, kas konkrēti adresēti apstrādātājam, vai ja tas ir rīkojies neatbilstīgi vai pretēji pārziņa likumīgiem norādījumiem. FPDAL 26.panta otrā daļa konkretizē minētās VDAR tiesības un noteic, ka Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā prasība par aizskāruma novēršanu, ja aizskārums radies VDAR prasību pārkāpuma rezultātā, ceļama ne vēlāk kā piecus gadus pēc aizskāruma rašanās dienas, bet, ja aizskārums ir ilgstošs, — no aizskāruma pārtraukšanas dienas.

LAPK 39.panta trešā daļa nosaka, ka jautājumu par administratīvā pārkāpuma rezultātā nodarīta morālā kaitējuma atlīdzināšanu izlemj civilās tiesvedības kārtībā.

Civillikuma 1635.panta pirmā daļa nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sev neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Tādējādi, lai iestātos atbildība par kaitējumu, ir jākonstatē trīs priekšnoteikumi: prettiesiska rīcība, kaitējuma esamība, cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un kaitējumu.

⁶ Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 8.februāra sprieduma lietā Nr.A420825310 12.punkts

⁷ Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009

Ja šie priekšnoteikumi tiesām tiek konstatēti, pirms vērsšanās tiesā būtu jāmēģina vienošanās ceļā atrast risinājumu ar personu, kura veic personas datu apstrādi, lūdzot atlīdzināt radušos zaudējumus. Ja vienošanās nav iespējama, personai saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.pantu ir tiesības vērsties tiesā ar prasību par kaitējuma atlīdzināšanu, protams, attiecīgi pamatojot un pierādot savus prasījumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta otro daļu atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. No Civillikuma 5.panta izriet, ka gadījumos, kad jautājuma izlemšana atstāta tiesas ieskatam, tiesai jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem. Tiesai, izlemjot jautājumu par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, ir jāņem vērā nodarītā kaitējuma raksturs, kaitējuma nodarīšanas apstākļi, nodarīto ciešanu smagums un sekas, un tas, ka atlīdzinājumam jābūt taisnīgam un samērīgam.

Līdz ar to, ja [...] ir nodarīts kaitējums, viņai ir tiesībās vērsties vai nu pie pārziņa, lai saņemtu kompensāciju vai arī saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu ir tiesības vērsties tiesā, lūdzot atlīdzināt viņai nodarīto kaitējumu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz LAPK 21.panta pirmo daļu, 275.panta pirmās daļas 2.punktu un trešās daļas 1.punktu, Amatpersona

nolemj:

- 1. izteikt mutvārdu aizrādījumu SIA "SAIMNIECĪBA 24", reģistrācijas 44103056719;**
- 2. izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.**

Lēmumu var pārsūdzēt, iesniedzot sūdzību DVI direktoram, Blaumaņa ielā 11/13-15, Rīgā, LV-1011, 10 (desmit) darba dienu laikā no šī lēmuma paziņošanas (saņemšanas) dienas.

Paraksts

Datu valsts inspekcijas
Uzraudzības nodaļas vadītāja

M.Skutele

IZRAKSTS PAREIZS